Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

adenomo uexat. Sc̄s ut dix. Eamus. Et cū uenis
sent in urbe romā. nuntiatū ē impatori. Tunc
impator iussit eū ad duci ad se. Erat aū uult
sci uti sic ignis speciosus uiuus. ocli ei ut radii
solis. grā aū dni pfusus. Tunc diocletian dix. Tues
ut. Ille aū tacuit. Scm ū modestū interrogauit.
Ille aū senex erat ⁊ nesciebat dare responsū. inq̄b;
diocletian contubat senē. Tunc sc̄s ut dix dio
cletiano. Quē interrogas. Senē. an iuuenē. Vel ad ca
nos ei debuisti honorē reddē. Diocletian impator
dix. Quid sic furis ad nos. Sic beat ut respondit.
Nos ñ sum iracundi. s; sum simplices sic colube. Ma
guster aū q̄ me docuit bon ē. Demonū ū clamabat.
O utte q̄re me torques. Diocletian dix. Potes filium
meū saluū facere. Beat ut dix. Non eū ego s; xpc
fili di. cui ego seruus sū. Et cū accessisset ad filiū ei.
imposuit manū sup capit ei dicēs. Spc in munde
recedē aplasmate di. Et statī recessit abeo demon ⁊
occidit plures homines infideles. Ita ut impator
pene interiret. Tē impir uocaū scm utiū ⁊ dix ei.
Vtte c̄senti in ⁊ sacrifica diis. ⁊ dabo t̄ dimidiū regni
mei. dabo t̄ aurū ⁊ argentū uestesq; inestimabiles.
Sc̄s ut respondit. Regnū tuū ⁊ uestes tue necessarie
in non s̄. habeo eū dnm inq̄ si pseuerauero in duet
me stola in mortali quā tenebre ñ obfuscant. Diocli
tian dix. Vtte c̄sule anime tue ⁊ sacrifica diis ne di